

Na Ruys' dood is het de C.F.N., die blindelings de oproep der heersende klasse opvolgt en slaafs komt om als ordinaire slippendragers van

meerwaarde, dit is uit de winsten, moet worden gevoed! DAAROM KUNNEN ZE
TENSLOTTE NIET ANDERS, DAN HET PROGRAM VAN HET GROOT-KAPITAAL DOORVOEREN;
afbraak der lonen en der sociale wetge-
ving!

En zo slaat de straffe, centrale, dictatoriale, regeering ten bate van alle klassen der bevolking O.M. in een straffe, centrale, dictatoriale regeering **TEN BEHOEVE VAN HET GROOT-KAPITAAL** ! Ze worden de gevangenen van de groot-bourgeoisie, die ze onder contrôle dachten te zetten. Daarom wordt het nationaal socialisme tot fascisme, zodra het aan de macht komt.

Dit is in de hoog-kapitalistische landen
het lot van alle partijen, onverschillig
of ze zich nationaal-socialistisch, sociaal
democratisch of wel "communistisch" noemen!

Zodra de regeeringsmacht in hun handen is of valt, en ze het bedrijfsleven op den grondslag van de rentabiliteit van kapitaal, dat is op de grondslag van de loonarbeid, willen herstellen, dan kan het niet anders, of ze moeten a l l e, de wilsuitvoerders zijn van het G R O O T - K A P I T A A L ! !

0.0.0.0.0:0.0.0.0.0.0.0.0.0.0

(I.A.K.)

De bemanning van het Noorse Stoomschip "Speland", van het Deense "Maria" en het Finse "Savornia" hebben geweigerd om lading te vervoeren bestemd voor Spaanse havens, die in handen der fascistten zijn. De Noorse zeelieden handelen hierby in overeenstemming met het besluit van het Norsk Smandsforbund (het Noorse zeeliedenverbond), dat door de Spaanse rebellen bezette havens geboycott zullen worden.

In April hebben de havenarbeiders geweigerd om de "Calla Millo", een met 202.000 Kd., uit Holland afkomstige, suiker geladen zeilboot, alsmede de met hout bevrachte "Calla Tuent" te laden of te lossen, wijl deze schepen voor Spaans fascisties gebied bestemd waren en de havenarbeiders 14 Dec. besloten hadden niets voor de Spaanse opstandige gebieden te transporteren.

Te Icod zijn de textielarbeiders in staking gegaan toen zij hoorde dat de woefsels en confectie die zij bezig waren te vervaardigen voor het fascistische leger in Spanje bestemd waren.

Zieh hier een aantal verheugende feiten van verantwoordelijkheidsbesef bij de arbeiders. (WAAR WIJ HIER IN HOLLAND NOG EEN PUNTJE AAN KUNNEN ZUIGEN Ired "Spartacus".) Belangrijker nog dan de boycotte van het fascisme als dit eenmaal toegeslagen heeft, is echter de toepassing van de door de revolutionairen anti-militaristen steeds gepropageerde tactiek van de verantwoordelijke productie: vroeger als tans zijn het de arbeiders die altyd weer de heersende klassen de moordmiddelen verschaffen waarmee deze elk socialistisch streven in bloed poogen te smoren.

0.0.0.0.0.0.0.0.0.0.0.0.0.0

Het reeds aangekondigde artikel "Een praatje over geld", moet nog even wachten, doch komt later aan de beurt. Gaarne zouden we de critieken op eerste artikel van dit Nummer inwachten ! Doch vergeet daarbij NIET ! DAT OOK WIJ STEMPELAARS ZIJN, EN DAT WE UW STEUN HARD NODIG HEBBEN !

SPARTACUS

I e A e K o -nummer

THREE CENT

No. 6.

OPPOSITE IN ITALIE

Doorgeven

Minimum prijs 2 cent + 66/mil 1032

„SPARTACUS“

Uitgegeven door een werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

DE ARBEIDERSBEWEGING EN DE

Q O R L O G I I

I.A.K.

I.A.K.

Wanneer het anti-fascisme niet bestond, zou de bourgeoisie het moeten uitvinden. Of altans een equivalent (gelijke waarde) ervan. Wij willen geenszins beweren, dat zonder het anti-fascisme de heersende klasse niet in staat zou zyn geweest om de massa's wederom in een oorlog mede te slepen. Doch het is een feit, dat het anti-fascisme de taak der bourgeoisie buitengewoon vergemakkelijkt heeft. Rusland, dat sinds jaren een ontbindende factor is in de arbeidersbeweging, versterkt in de westerse democratiën met alle kracht het anti-fascistische eenheidsfront met de bourgeoisie. Zijn hele buitenlandse politiek is op het anti-fascisme gebaseerd. In Spanje oefent het een contra-revolutionaire invloed uit. Tegen het fascisme, vóór de burgerlijke democratie.

Er wordt in socialistiese kringen veel gesproken over de duitse en italiaanse volkeren die zuchten onder het juk van het fascisme, doch het feit, dat Staatsvorm en volk twee dingen zijn, wordt maar al te gemakkelijk vergeten. En er is een zeker soort anti-fascisme dat er bewust op uit is om dit onderscheid te doen vergeten. Zolang tussen menssen en volkerengroepen het gevoel blijft bestaan van gemeenschappelijke verbondenheid, van eenzelfde levenslot, is een oorlog tussen hen onmogelijk. Nationalistiese en anti-fascistiese propaganda vervullen ieder op hun wyze de taak het besef van gemeenschappelijke lotsverbondenheid der arbeiders te ondermijnen: de anti-fascistiese propaganda, die wij op het oog hebben, heeft tot resultaat, dat in het bewustzijn van de arbeiders het onderscheid tussen volk en staat verdwijnt; en het volk alle hatelijke trekken van het fascistiese regiem krijgt. Er heeft een psychologische (psychologie:zielkunde) vereenzelviging plaats - de menssen der fascistiese landen verliezen hun menselijke gezichten, zij krijgen de barbaarse trekken van de systemen waaronder zij leven. Hoe volkomener deze vereenzelviging, hoe volkomener de oorlogspsychose.

In Frankrijk is dank zij de anti-fascistische propaganda de union sacrée, de godsvrede met de bourgeoisie, voorbereid; de franse proletariërs zijn bereid om straks Frankrijk tegen het fascisme te verdedigen en het fascistiese Duitsland te bombarderen en te gassen, er de hele terreur van de moderne oorlog over uit te storten. Want in hun gevoel stryden zij niet tegen mede-proletariërs, niet tegen mensen - mannen, vrouwen, kinderen - doch tegen het haatbeeld dat een onverantwoordelijke propaganda in hun harten heeft opgericht. In dezelfde mate als het anti-fascisme, het tot de oorlog tegen het fascisme bereid zijnde anti-fascisme, groeide, werden de laatste levensmogelijkheden van een levende internationale solidariteit, van een waarachtig anti-oorlogsfront verstikt. "Communisten en sociaal-democraten zijn op het europese vaste-land allen direct of

THANS KUNNEN DE ARBEIDERS ZIEN WIE HUN VIJANDEN ZIJN !

Na Ruys' dood is het de C.F.N., die blindelings de oproep der heersende klasse opvolgt en slaafs komt om als ordinaire slippendragers van Ruys' uiting te geven aan rouwhaklas.

indirect voor de oorlog tegen het fascisme, zijn dus in de praktijk voor de verdediging van de heersende orde van zaken, het kapitalisme, het kolonialisme, de status-quo (bestaande toestand). En hoe staat het met de engelse arbeidersbeweging? Het antwoord op deze vraag wordt in het volgende artikel gegeven, dat van de hand van Edward Conze in "Controversy" van October 1936 verscheen, en dat niet alleen niets van zijn waarde verloor sinds het geschreven werd, doch door de gebeurtenissen van de laatste weken - de geweldige herbewapening van Engeland, die door de engelse arbeidersbeweging, enkele kleine groepen uitgezonderd, werd aanvaard, bevestigd is. - I. A. K. (betekend - Internationale Anti-Mill. Kommissie)

"De eerste Augustus 1914" - aldus Conze - "began de eerste wereldoorlog met de oorlogsverklaring van de Kaiser. Enkele dagen later was in vrijwel alle oorlogvoerende landen de arbeidersbeweging ineengestort. Een paar geheel socialistische eilanden staken boven de vloed van imperialistische haat uit. Zij schenen op dat moment onbelangrijk te zijn, doch zij bewezen als het ware de zaden te zijn van gebeurtenissen, die zelfs groter dan de wereldoorlog waren.

"Ditmaal is de arbeidersbeweging politiek en moreel al ineengestort maanden of zelfs jaren voor de nieuwe oorlog is begonnen. Het is moeilijk een land te vinden waar het kanonnenvoeder onder het een of andere voorwendsel niet gereed gemaakt is om te vechten voor de heersenden klassen. De heersende klassen hebben met succes de grootste belemmering voor de oorlog - de weigering van hun arbeiders om er aan deel te nemen - overwonnen. Kleine groepen oorlogstegenstanders zetten de strijd voort. Zij zijn geheel van de arbeiders massa's afgesneden. Hun positie gaat meer en meer gelijken op die van Lenin en zijn weinige vrienden in 1916. Ongetwijfeld leeft er onder de arbeiders van alle landen een oprecht verlangen tot de vrede. Niemand verlangt er naar om gebombardeerd te worden. Een aantal bewegingen in dit land zijn op onze afkeer om gebombardeerd te worden gebaseerd. Zij zijn of instrumenten voor oorlogspropaganda geworden, of tot tydelijke machteloosheid gedoemd.

"Hoe komt het, dat het verlangen naar vrede, dat zo sterk en eerlijk in de harten van miljoenen leeft, in dit land geen sterkere en blyvendere uitdrukking heeft gevonden? Er zijn vele antwoorden op deze vraag mogelijk. In dit artikel wil ik één kant van deze zaak naar voren brengen, één kant, die van vitaal belang is, doch waaraan gewoonlijk onvoldoende aandacht wordt geschonken. In het bijzonder gedurende de allerlaatste maanden hebben mijn waarnemingen mij tot de conclusie geleid, dat er tenminste één ding is, dat deze miljoenen meer vrezen dan gebombardeerd te worden: een radicale verandering in hun levensgewoonten namelijk. Het Britse Imperium is als iets vanzelfsprekends aangezien. Het stort ineen. De mensen beginnen te zien, dat het gehele land van onder tot boven herbouwd moet worden, als we zonder het Imperium willen leven. Psychologies sprekend, schynen tanks, vliegmachines, en bommen boven dit te prefereren."

Het bestaan van het Britse Imperium, gaat Conze verder, is een van de hoofdoorzaken van het huidige oorlogsgevaar. Andere imperialistische dieven worden aangetrokken tot deze geweldige opeenhoping van buit. De gemiddelde Brit hangt niet aan het Imperium omdat hy zich van de voordelen hiervan voor hemzelf bewust is, doch omdat hij bezeten wordt door een diepgewortel de angst voor een grondige verandering. Hoewel hij gemeenlijk niet op de hoogte is van de werkelijke situatie, voelt hy toch dat zijn bestaanszekerheid in gevaar is. Wat is er gebeurd? De "dolle hond van europa" heeft de ruggestreng van het Imperium doorgesneden. De kortste weg tussen Engeland en India's miljoenen gaat door de Middellandse Zee - mare nostrum - onze zee zoals de Italianen geleerd hebben deze te noemen. Meer en meer gaan Britse schepen via de Kaap, die het centrum van de imperiale verdediging is ge-

SPARTACUS

I.A.K.-nummer

TWEE CENT

No.6.

OPPOSITIE IN ITALIE.

worden. Op twee plaatsen heeft Mussolini de zeeweg naar India afgesneden. Malta is niet langer veilig uit strategies oogpunt en zodra Italië zich goed vastgezet heeft in de bergen van Abessinië is de Rode Zee geblokkeerd. Een Italiaanse aanval op Gibraltar is slechts een kwestie van tyd. Patriotistische Spaanse generaals zijn tans bezig de Balearen aan het Italiaanse imperialisme te verkwanzelen in ruil voor de Caproni-bommenwerpers. Gibraltar is nutteloos met de Balearen in Italiaanse handen. (Málaga is tans ook in Italiaans bezit, waardoor Italië's strategische positie in de Middellandse Zee wederom versterkt is. Málaga is niet veroverd door en voor Franco, doch door en voor Italië !: I.A.K.)

Terwijl de Britse militaire beheersing van de Midd. Zee ontzaggelijk verzwakt is, dryven japanse waren britse kooplieden, bankiers en schepen uit de Pacific, uit China en zelfs uit Singapore. De japanse oorlogsvloot wacht op een kans om te beëindigen wat de japanse handel begonnen is. En tenslotte bouwt een der meest efficiënte volkeren ter wereld, onder de yzeren discipline van een militaire dictatuur, en door de onophoudelijke imperialistische propaganda voortdurend in een roes verkerend, op enkele dozijnen mijlen afstands van Dover de bommenwerpers, die Londen, het hart van het Imperium, in hun bereik hebben. Doch dit is niet alles.

De eigenlijke basis, die het Vitoriaanse Engeland tot het rijkste en machtigste land van de wereld maakte, is vernietigd. De genadige zee is van een bescherming tot een val geworden. De britse industrie en de britse vloot hebben voor altyd hun onbestreden superioriteit verloren. Ten slotte heeft het economische nationalisme de positie van Engeland, dat als geen ander land in industriële productie was gespecialiseerd, aangetast. De internationale handel is, volgens de economen, voorgoed, ingekrompen. Hierdoor is Engeland met zijn onbetekenende landbouw voor de keus gesteld meer oorlogsschepen te bouwen om zijn zeeroutes te beschermen of in eigen land het voedsel te verbouwen dat het nodig heeft. Dit zijn de feiten !

Hoe reageren de britse heersende klassen er op? Zy zullen, evenals de Spaanse heersende klassen van de 17de eeuw niet aarzelen hun land te doen leegbloeden in de verdediging van het uitgestrekte Imperium. Verblind door de droom van imperiale grootheid zullen zy niet aarzelen de welvaartsbronnen van het land te verkristen en het te laten degenereren tot zy zelf op de hedendaagse spaanse aristocratie gelijken. Doch hoe staat het met de arbeiders? "De arbeiders steunen in overweldigende meerderheid de imperialistische politiek van hunmeesters en blijven doof voor de waarschuwingen van de socialisten. Hoofdzakelijk 3 factoren hebben een psychologische weerstand voor onze propaganda geschapen.

"We hebben in de 1ste plaats een nationalistische zelfgenoegzaamheid, welke, gepaard met de verwrongen berichtgeving van een leugenachtige pers, het de meeste arbeiders onmogelijk heeft gemaakt de toestand in z'n volle ernst te zien. Hun leiders gaan voort hen te versterken in hun overtuiging dat Engeland practies onweerstaanbaar is. "Indien Engeland slechts de leiding wou nemen van de wereld" - hoe dikwyls horen we dit in grove zelfvleierij zeggen. De waarheid is, dat de britse leeuw tamelijk oud en overvoed is. Daarenboven wachten de buitenlanders niet met zulk een grote gretigheid op de britse leiding als onze nationalisten ons willen doen geloven. Het Imperium is gegroeid ten koste van alle europese naties. Er is geen enkele onder, die te een of ander tyd geen grondgebied aan Engeland verloor. De britse zalverigheid wordt niet woordelijke genomen.

"Het verkeerde perspectief van de vakbeweging heeft veel gedaan om de meeste arbeiders onverschillig voor de imperiale problemen te maken. Zy laten anderen hierover denken." "De gemiddelde vakverenigingsman weet niet veel van het Imperium af en interesseert zich er ook niet voor.

Ten derde heeft zich een mismaakte vorm van internationalisme ontwikkeld. De proletarische solidariteit - of wat er voor door gaat - is in dienst van

THANS KUNNEN DE ARBEIDERS ZIEN WIE HUN VIJANDEN ZIJN !

Na Ruys' dood is het de C.F.N., die blindelings de oproep der heersende klasse opvolgt en slaafs komt om als ordinaire slippendragers van

het imperialisme gesteld geworden. Vele arbeiders geloven eerlijk dat het een teken van internationalisme en van geloof in menselijke broederschap is, als zij zich in het belang van andere mensen in dier aangelegenheden mengen. Zolang dit beperkt blijft tot het geven van advies zit er weinig gevaar in. Doch sinds kort heeft het in dit land geleid tot een eenheidsfront van de arbeiders met hun kapitalisten ten bate van de arbeiders in het buitenland. Terwijl in de oren van de duitse arbeiders het luide protest nog naklinkt dat de nazi's samenwerken met het financiële kapitaal in Duitsland, ziet hy grote delen van de internationale arbeidersbeweging de hand schudden van de effectenhandelaars van Wall Street en de City. Het doel van dit vreemde verbond bestaat er in, Duitsland te boycotten, dwz. de duitse arbeider in zyn naam te treffen. Op gelijke wijze worden we opgeroepen de italiaanse arbeider van het fascisme te bevrijden door het aangaan van een bondgenootschap met onze kapitalisten, met het doel hem eerst door economische sancties uit te hongeren en dan vanuit de lucht te vergifigen door militaire sancties. Het is twijfelachtig of de italiaanse arbeider verrukt is met een dergelijke interpretatie van internationale solidariteit en menselijke broederschap. Doch bleek hy niet moreel verdorven door zijn inval in Abessinië? De italiaanse arbeider zal zich omkeren en zijn dankbaarheid uitdrukken voor dit morele oordeel, gegeven door een volk, dat honderden argumenten vond, om de slachting van Arabieren in hun eigen land te rechtvaardigen en de oprichting van concentratiekampen goed te keuren, zowel als het in de lucht blazen van straten.

"Dit verworden beroep op proletarische solidariteit is niet beperkt tot de democratische landen. De mensen vragen zich dikwyls af waarom Hitler al deze moeilijkheden met de joden schept, anti-semitische nonsens spreekt en laaghartige wreedheden begaat, aldus de publieke opinie in andere landen van zich vervreemdend. De reden is, dat de binnenlandse publieke opinie van vitaler belang voor Hitler is dan de buitenlandse. De joden zijn voor zijn propagandawat de fascist zijn voor de onze. De duitse arbeiders zullen oorlog worden opgeroepen om de franse of tsjechische of russische of britse arbeiders van het "juk der joden" te bevrijden. Dat zij miljoenen van hen af zullen raken in dit bevrijdingsproces is van ondergeschikt belang, evenals het van ondergeschikt belang voor onze "anti-fascistische" kooplieden in oorlog is."

"De beslissende keuze op het moment - concludeert Conze - bestaat hierin, dat we het Imperium moeten verdedigen of het moeten loslaten. Er is geen derde weg. Als we het willen verdedigen, moeten we het goed doen, en ons zelf voorbereiden op de dood voor de grote zaak. Als we weigeren om verdedigt te worden, moeten we in staat zijn, het zonder dit alles te doen. We moeten het land dan een nieuwe structuur geven, Oorlogstegenstanders, die geen heldere voorstelling er van hebben, wat dit betekent, zullen in-effectief blijven. Niet, dat ik denk dat er nog een mogelijkheid bestaat de oorlog tegen te houden. Daarvoor zijn de dingen te ver gegaan. We zijn als mensen die aan een wurgende vrees proberen te ontsnappen door een tunnel die in een over uitloopt. De voorsten die dit gezien hebben, willen stoppen, doch zij worden voorwaarts gedreven, door de anderen die het nog niet bemerkt hebben. In de nieuwe oorlog zal de beschaving, die wy kennen, vernietigd worden. We mogen het verlies aan comfort betreuren, doch over het geheel was de oude beschaving rot en verminkte zy ons in elk opzicht. In de nieuwe zal Engeland het zonder zyn Imperium moeten stellen. Indien we niet willen dat de nieuwe oorlog in barbarisme eindigt, zullen we tans moeten beginnen en de weinige tyd die ons nog rest gebruiken om plannen te maken en er naar streven de toestand geheel te beheersen. De arbeiders en soldaten, genoeg hebbende van de oorlog, zullen tot diegene komen, die zich steeds tegen de oorlog hebben verzet. Wij moeten er voor zorgen, dat het verstand van de socialisten niet onderdoet voor hun hart."

Dit art. geheel uit de I.A.K. 185.
oooooooooooooooooooo

SPARTACUS

I.A.K.-nummer

TWEE CENT

No. 6.

OPPOSITIE IN ITALIE.

Doorgeven

Minimum prijs 2 cent

„SPARTACUS“

Uitgegeven door een werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

No. 4 a.

EERST KANONNEN - DAN BOTER !
..... (I.A.K.)

Door alles wat anti-fascisties was, is groot gerucht gemaakt over de verklaring van de chef van de duitse luchtmacht, generaal Goring, dat kanonnen voor boter gaan. Men beschouwde deze uitspraak als een typiese uiting van de fascistiese mentaliteit. - hoe anders, nietwaar, klinkt hier tegenover een verklaring van den engelse minister van buitenlandse zaken, Antoon Eden, dat voor den engelsen eerst boter en dan pas kanonnen komen. Het hele verschil van fascisme en democratie, zo ongeveer schreef men, kwam in beide standpunten tot uiting. Het ongelukkige is, dat dit verschil niet zo erg groot is ! Een verschil namelijk van woorden en niet van daden. Precies zoals het geval is met dat hele verschil tussen hedendaagse democratie en fascisme .

Liever boter dan kanonnen zeggen de democratische landen - en zy beperken de productie ter wille van de winst en laten honderdduizenden op de grans van ondervoeding leven.

Liever boter dan kanonnen zeggen de grote en kleine imperialistische democratiën, doch handen af van "onze" koloniën.

Liever boter dan kanonnen herhalen ze - en ze menen het ook! - doch ze stellen enkele, simpele voorwaarden: dat het kapitalistische, imperialistische systeem onaangetaast blijve, dat de machtsverhoudingen gehandhaafd worden zoals ze tans zyn.

Liever boter dan kanonnen ? Laten we horen wat de hollandse kapitein ter Zee Eerstner, in een lezing over de defensie van Nederlands-Indië verklaarde: "Wij zullen ons moeten aanpassen aan de sfeer van machtspolitiek die in Oost-Azië aan de dag treedt. Dat betekent dat voor ons ook zal moeten gelden: safety first! Eerst bestaanszekerheid voor het jonge geslacht: Nederlanders en waarborgen voor de rijkseenheid door voldoende machtsmiddelen in de hand van een vredelievende nederlandse regeering ! Pas daarna zo algemeen en zo ver mogelijk uitgebreid onderwijs, verdere sociale voorzieningen, verdere droogmaking van de Zuiderzee..."

Dat is de geest van het democratische Nederland !

En hoe staat het in Frankrijk ? Daar is het bewapeningsbudget aangekondigd van 19 milliard francs voor 1937.

En in Rusland, het land dat de meest democratische grondwet ter wereld (al is het weinig werkelijke democratie) heeft ? Dat geeft 12 milliard dollars voor defensie uit !

En Engeland betaalde de afgelopen vijf jaren 720.000.000 pond voor zyn strijdmacht, terwijl de uitgaven voor 1937 en de daaropvolgende vier jaren op 1.500.000 pond geraamd worden. "The Tribune", een links engels arbeidersblad schrijft, dat de bruto jaarlijkse kosten voor een dagelijkse vrije maaltijd voor ieder lager- en middelbaar onderwijs genietend kind, 24.000.000 pond bedragen: de regeering had voor dit doel echter geen geld